

Luksemburg, dnia 31 stycznia 2012 r.

*Pan Villy Søvndal
Przewodniczący
Rada Unii Europejskiej
Rue de la Loi, 175*

B-1048 BRUKSELA

Szanowny Panie Przewodniczący,

powołując się na oświadczenie załączone do decyzji Rady z dnia 20 grudnia 2007 r., mam zaszczyt przekazać Panu sprawozdanie z wdrożenia przez Trybunał Sprawiedliwości pilnego trybu prejudycjalnego.

Załączone sprawozdanie zostało sporządzone we wszystkich językach urzędowych.

Z wyrazami szacunku

Vassilios SKOURIS

Sprawozdanie z wdrożenia przez Trybunał Sprawiedliwości pilnego trybu prejudycjalnego¹

Od dnia 1 marca 2008 r. odesłanie prejudycjalne podnoszące jedną lub większą liczbę kwestii dotyczących obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości może, na wniosek sądu krajowego lub w wyjątkowych przypadkach z urzędu, zostać rozpoznane w trybie pilnym². Niniejsze sprawozdanie ze stosowania tego trybu przez Trybunał stanowi pierwszy bilans, obejmujący okres od dnia 1 marca 2008 r. do dnia 6 października 2011 r. (zwany dalej okresem referencyjnym), w którego skład wchodzi pełne trzy lata sądowe.

Przypomnieć należy, że tryb ten został wprowadzony w związku z konkluzjami prezydencji Rady Europejskiej, która wzywała Komisję do przedstawienia, po konsultacji z Trybunałem Sprawiedliwości, propozycji mającej na celu „*umożliwienie Trybunałowi »stanowienia w jak najkrótszym terminie«*” poprzez wprowadzenie procedury „*w celu szybkiego i odpowiedniego rozpatrywania pytań prejudycjalnych dotyczących przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości*”³. Komisja, uznając, że należy pokładać „*ufność w prawidłowe funkcjonowanie Trybunału Sprawiedliwości*”, wskazała jednak, że w razie „*potrzeby do statutu Trybunału Sprawiedliwości oraz do jego regulaminu postępowania [...] mogą zostać wprowadzone reguły specjalne umożliwiające natychmiastowe rozpatrywanie spraw pilnych*”⁴.

W propozycji ostatecznie opracowanej przez Trybunał, w brzmieniu zatwierdzonym przez Radę, zdecydowano się na wprowadzenie pilnego trybu prejudycjalnego, odróżniającego się od zwykłego postępowania prejudycjalnego (a w konsekwencji od procedury przyspieszonej, która przejmuje we wszystkich punktach schemat proceduralny postępowania zwykłego, jedynie znacząco je przyspieszając) trzema cechami szczególnymi. Po pierwsze,

¹ Sprawozdanie przedstawiane Radzie zgodnie oświadczeniem załączonym do jej decyzji z dnia 20 grudnia 2007 r. (Dz.U. L 24 z dnia 29 stycznia 2008 r., s. 44).

² Decyzja Rady z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zmiany Protokołu w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości, Dz.U. L 24 z dnia 29 stycznia 2008 r., s. 42; zmiany regulaminu Trybunału Sprawiedliwości, Dz.U. L 24 z dnia 29 stycznia 2008 r., s. 39 i Dz.U. L 92 z dnia 13 kwietnia 2010 r., s. 12.

³ Konkluzje prezydencji, Rada Europejska w Brukseli, 4 i 5 listopada 2004 r., 14292/1/04, pkt 3-1.

⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów i Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich dotyczący dostosowania przepisów tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską dotyczących właściwości Trybunału Sprawiedliwości, w celu zagwarantowania skuteczniejszej ochrony sądowej, 28 czerwca 2006 r., COM(2006) 346 wersja ostateczna.

w procedurze pisemnej uczestniczą jedynie strony postępowania przed sądem krajowym, państwo członkowskie, którego ustawodawstwu podlega sąd odsyłający, Komisja i inne instytucje, jeżeli postępowanie dotyczy jednego z wydanych przez nie aktów prawnych. Ponieważ ci ostatni uczestnicy potrafią posługiwać się językiem postępowania, procedura pisemna może być wszczęta natychmiast, bez potrzeby oczekiwania na tłumaczenie odesłania prejudycjalnego na wszystkie języki urzędowe. Po drugie sprawy, które mogą podlegać rozpoznaniu w trybie pilnym, są kierowane do specjalnie powołanej w tym celu izby, która podejmuje decyzję i sprawa nie trafia na zgromadzenie ogólne Trybunału. Po trzecie, powiadomienia, zarówno wewnętrzne, jak i powiadomienia stron, są w ramach pilnego trybu prejudycjalnego dokonywane w miarę możliwości całkowicie drogą elektroniczną. Spodziewano się, że środki te przyczynią się do znacznego skrócenia czasu trwania postępowania.

1. Przeciętny czas trwania postępowania w sprawach rozpoznawanych w pilnym trybie prejudycjalnym

Sprawy skierowane do rozpoznania w pilnym trybie prejudycjalnym zostały zakończone przeciętnie w ciągu 66 dni (zob. tabela 1 w załączniku). Żadne postępowanie nie trwało dłużej niż trzy miesiące. Główny cel, do jakiego zmierzał i który zapowiadał Trybunał, to jest rozstrzygnięcie tego rodzaju spraw w bardzo krótkim terminie, w granicach od dwóch do czterech miesięcy z możliwymi wahaniami w zależności od stopnia pilności, został zatem w pełni osiągnięty.

2. Ilość i charakter spraw, których dotyczy rozpoznawanie w pilnym trybie prejudycjalnym

Przed wejściem w życie traktatu z Lizbony pilny tryb prejudycjalny był stosowany w sprawach z dziedzin objętych tytułem VI traktatu o Unii lub tytułem IV części trzeciej traktatu WE. Od dnia 1 grudnia 2009 r. tryb ten ma zastosowanie w dziedzinach objętych tytułem V części trzeciej Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który uporządkował wcześniejsze postanowienia⁵. W szczególności od czasu wejścia w życie traktatu z Lizbony

⁵ Zmiany regulaminu Trybunału Sprawiedliwości, Dz.U. L 92 z dnia 13 kwietnia 2010 r., s. 12.

istotnemu rozszerzeniu uległa właściwość Trybunału, w związku z liczbą sądów krajowych mogących odtąd występować z pytaniami w tych dziedzinach.

W okresie referencyjnym do Trybunału wpłynęło **126** spraw prejudycjalnych dotyczących przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości i z tego względu kwalifikujących się do rozpoznania w trybie pilnym. Stanowi to **11,64%** wszystkich odesłań prejudycjalnych wniesionych w tym okresie, których było 1082.

Na uwagę zasługuje fakt, że po wprowadzeniu pilnego trybu prejudycjalnego, lecz przed wejściem w życie traktatu z Lizbony jedynie 4,85% odesłań prejudycjalnych dotyczyło przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości⁶.

Spośród 126 spraw wchodzących w zakres zastosowania pilnego trybu prejudycjalnego ponad połowa (68 spraw, to jest 54%) dotyczyła współpracy sądowej w sprawach cywilnych, w tym dwie trzecie (42 sprawy) rozporządzenia nr 44/2001⁷. Przedmiotem dziesięciu spośród tych spraw była wykładnia rozporządzeń nr 1347/2000 i nr 2201/2003⁸.

Przedmiotem jednej trzeciej spośród 126 spraw kwalifikujących się do rozpoznania w pilnym trybie prejudycjalnym była dziedzina „wiz, azylu i imigracji” (43 sprawy, to jest 34%), w tym przedmiotem 22 spraw była dyrektywa 2008/115/WE⁹, a 14 spraw – dyrektywa 2004/83/WE¹⁰.

⁶ 25 spraw na łączną liczbę 515 odesłań prejudycjalnych wniesionych w okresie od dnia 1 marca 2008 r. do dnia 30 listopada 2009 r.

⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. L 12 z dnia 16 stycznia 2001 r., s. 1.

⁸ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1347/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej za dzieci obojga małżonków, Dz.U. L 160 z dnia 30 czerwca 2000 r., s. 19 i rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, Dz.U. L 338 z dnia 23 grudnia 2003, s. 1.

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, Dz.U. L 348 z dnia 24 grudnia 2008 r., s. 98.

¹⁰ Dyrektywa Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony, Dz.U. L 304 z dnia 30 września 2004 r., s. 2 lub 12.

Wreszcie 18 z tych 126 spraw (to jest 14%) dotyczyło współpracy w sprawach karnych, w tym dziesięć spraw – decyzji ramowej 2002/584/WSiSW¹¹.

Do 21 spraw spośród tych 126 spraw dołączone były wnioski sądów krajowych o rozpoznanie w pilnym trybie prejudycjalnym, a w jednej sprawie tryb ten został wyjątkowo zastosowany z urzędu, na wniosek prezesa Trybunału¹².

Tak więc w okresie referencyjnym blisko w **jednej piątej (17,5%) spraw kwalifikujących się do rozpoznania w pilnym trybie prejudycjalnym złożono stosowny wniosek**.

Spośród tych 22 wniosków uwzględnionych zostało 12, w tym wniosek prezesa Trybunału, a **zatem ponad połowa** (około 55%); osiem wniosków zostało oddalonych (zob. tabela 2 w załączniku) a dwa wnioski pozostawiono bez rozpoznania¹³.

Na 12 spraw rozpoznawanych w pilnym trybie prejudycjalnym, połowa dotyczyła jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej¹⁴. Jedna czwarta z nich dotyczyła europejskiego nakazu aresztowania¹⁵. Wreszcie kolejną czwartą część z nich stanowiły sprawy z dziedziny „wiz, azylu i imigracji”, dotyczące w szczególności wykładni dyrektywy 2008/115/WE¹⁶.

Powyższe dane statystyczne pozwalają na wyciągnięcie dwóch zasadniczych wniosków.

Po pierwsze, o ile w wartościach bezwzględnych liczba wniosków pozostaje umiarkowana¹⁷, o tyle nie można nie docenić proporcjonalnego udziału tych wniosków, stanowiącego blisko

¹¹ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, Dz.U. L 190 z dnia 18 lipca 2002 r., s. 1.

¹² Artykuł 104b § 1 akapity pierwszy i trzeci regulaminu postępowania pozwala Trybunałowi z urzędu skierować odesłanie prejudycjalne do rozpoznania w trybie pilnym. Jeżeli konieczność zastosowania tego trybu wydaje się prawdopodobna, a sąd krajowy nie złożył stosownego wniosku, to właśnie do prezesa Trybunału należy wystąpienie do wyznaczonej izby o zbadanie konieczności rozpoznania odesłania w tym trybie. Z przepisu tego skorzystano tylko raz, w sprawie C-491/10, Aguirre Zarraga.

¹³ Chodzi o sprawy C-140/11 Ngagne i C-156/11 Music, które zostały cofnięte przez sąd krajowy po ogłoszeniu wyroku w sprawie powiązanej C-61/11 PPU El Dridi Hassen i wykreślone, zanim wyznaczona izba przystąpiła do rozpoznania wniosku o zastosowanie pilnego trybu prejudycjalnego.

¹⁴ Zobacz przypis 8.

¹⁵ Zobacz przypis 11.

¹⁶ Zobacz przypis 9.

¹⁷ Jest mało prawdopodobne, by ta względna powściągliwość sądów krajowych wynikała z nieznamości wprowadzonej procedury, gdyż wnioski złożone w okresie referencyjnym pochodzą od sądów różnych instancji i z różnych państw członkowskich.

jedną piątą, w ogólnej liczbie spraw wchodzących w zakres potencjalnego stosowania pilnego trybu prejudycjalnego.

Po drugie, powody występowania z wnioskiem o zastosowanie trybu pilnego przytaczane przez sądy krajowe były w większości uzasadnione, gdyż ponad połowa z tych wniosków została uwzględniona.

3. Przebieg procedury pisemnej i ustnej

Trybunał ani razu nie skorzystał z przewidzianej w art. 104b § 4 regulaminu postępowania możliwości pominięcia procedury pisemnej w przypadkach wyjątkowo pilnych.

Przeciętny czas trwania procedury pisemnej w sprawach zakwalifikowanych do rozpoznania w pilnym trybie prejudycjalnym przekraczał 16 dni¹⁸ (zob. tabela 3 w załączniku). Trybunał czuwał nad tym, by państwa członkowskie dysponowały czasem niezbędnym w celu sporządzenia uwag na piśmie; termin ten zresztą, zgodnie z zachętą Rady, nie powinien być przez Trybunał skracany poniżej dziesięciu roboczych¹⁹.

Ten sam cel był brany pod uwagę przy wyznaczaniu daty rozprawy, która przeciętnie odbywała się nieznacznie po upływie 16 dni od doręczenia stronom i zainteresowanym podmiotom złożonych uwag na piśmie i ich tłumaczenia (zob. tabela 3 w załączniku).

Wskaźnik udziału w rozprawie państw członkowskich innych niż to, którego ustawodawstwu podlega sąd odsyłający, był stosunkowo wysoki, ponieważ w celu przedstawienia uwag ustnych stawiały się przeciętnie trzy państwa członkowskie (zob. tabela 4 w załączniku), podczas gdy w reprezentatywnej próbie rozpraw odbywających się w postępowaniach prejudycjalnych²⁰ w rozprawie uczestniczy przeciętnie jedno państwo członkowskie (oprócz tego, którego ustawodawstwu podlega sąd odsyłający).

¹⁸ Artykuł 104b § 2 akapit drugi regulaminu postępowania przewiduje, że w decyzji o rozpoznaniu odesłania w trybie pilnym zostaje wyznaczony termin, w którym strony i zainteresowane podmioty uprawnione do udziału w procedurze pisemnej mogą złożyć pisma procesowe lub uwagi na piśmie.

¹⁹ Oświadczenie Rady załączone do jej decyzji z dnia 20 grudnia 2007 r., Dz.U. L 24 z dnia 29 stycznia 2008 r., s. 44.

²⁰ Obejmującej wszystkie rozprawy przed wszystkimi składami w październiku 2011 r.

Stanowiska rzecznika generalnego w pilnych postępowaniach prejudycjalnych były sporządzane przeciętnie w ciągu trzech dni po rozprawie (zob. tabela 3) i wszystkie oprócz jednego²¹ zostały opublikowane²².

4. Wyznaczenie izby do rozpoznawania spraw, w których złożono wniosek o zastosowanie pilnego trybu prejudycjalnego

Zgodnie z art. 9 § 1 akapity drugi i trzeci regulaminu postępowania Trybunał wyznaczał izby do rozpoznawania spraw, w których złożono wniosek o zastosowanie pilnego trybu prejudycjalnego. Nigdy nie wyznaczał w tym celu więcej niż jednej izby w składzie pięciu sędziów.

W okresie referencyjnym wyznaczone zostały kolejno cztery izby w składzie pięciu sędziów, które wchodziły obecnie w skład Trybunału²³. Tak więc większość sędziów Trybunału miała możliwość orzekania w sprawie, w której złożono wniosek o zastosowanie pilnego trybu prejudycjalnego.

Kolejno wyznaczane izby zawsze prowadziły obrady w składach pięciu sędziów²⁴. Tylko raz wyznaczona izba zdecydowała o przekazaniu sprawy Trybunałowi w celu jej przydzielenia składowi złożonemu z większej liczby sędziów²⁵.

Mimo że liczba wniosków o zastosowanie pilnego trybu prejudycjalnego – co do zasady wpływających nierównocześnie i rzadko wymagających rozpoznania ich przez wyznaczoną izbę w tym samym czasie – nie uzasadniała wyznaczenia kilku izb orzekających jednocześnie, zarządzanie sprawami podlegającymi rozpoznaniu w trybie pilnym okazało się wyjątkowo absorbujące dla wyznaczonej izby.

²¹ W sprawie C-388/08 PPU, Leymann i Pustovarov.

²² Zgodnie z praktyką Trybunału stanowiska są publikowane, jeżeli zostały przedstawione w formie pisemnej, chyba że, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, zostanie podjęta odmienna decyzja.

²³ Trzecia izba na okres od dnia 1 marca 2008 r. do dnia 6 października 2008 r.; druga izba na okres od dnia 7 października 2008 r. do dnia 6 października 2009 r.; nowa trzecia izba (dawna czwarta izba) na okres od dnia 7 października 2009 r. do dnia 6 października 2010 r.; pierwsza izba na okres od dnia 7 października 2010 r. do dnia 6 października 2011 r.

²⁴ Zgodnie z art. 104b § 5 regulaminu postępowania wyznaczona izba może zdecydować o prowadzeniu obrad w składzie trzech sędziów.

²⁵ W sprawie C-357/09 PPU Kadzoev, przekazanej przez Trybunał wielkiej izbie.

5. Praktyka Trybunału w zakresie zastosowania lub odmowy zastosowania trybu pilnego

W związku z tym, że wyznaczona izba powinna rozpoznać wniosek o zastosowanie pilnego trybu prejudycjalnego niezwykle szybko – przeciętnie w okresie referencyjnym następowało to w czasie nieznacznie przekraczającym 8 dni²⁶ (zob. tabela 3 w załączniku) – decyzje o zastosowaniu lub odmowie zastosowania trybu pilnego nie są uzasadniane.

Analiza okoliczności faktycznych i prawnych, w których pilny tryb prejudycjalny został zastosowany, pozwala na wyodrębnienie dwóch rodzajów sytuacji skutkujących decyzją Trybunału o rozpoznaniu sprawy w najkrótszym możliwym terminie:

- gdy istnieje ryzyko nieodwracalnego pogorszenia stosunków między rodzicem a dzieckiem, na przykład wtedy, gdy rzecz dotyczy powrotu dziecka pozbawionego kontaktu z jednym z rodziców (sprawy: C-195/08 PPU Rinau; C-403/09 PPU Detiček; C-211/10 PPU Povse; C-400/10 PPU McB; C-491/10 PPU Aguirre Zarraga; C-497/10 PPU Mercredi) lub łączenia rodzin (sprawa C-155/11 PPU Imran);
- gdy sprawa dotyczy osoby pozbawionej wolności, a przedłużenie tej sytuacji zależy od tego, jakiej odpowiedzi udzieli Trybunał (sprawy: C-296/08 PPU Santesteban Goicoechea; C-388/08 PPU Leymann i Pustovarov; C-357/09 PPU Kadzow; C-105/10 PPU Gataev i Gataeva; C-61/11 PPU El Dridi Hassen).

Ta praktyka jest zgodna z sytuacjami, do których odniósł się Trybunał w nocie informacyjnej dotyczącej składania przez sądy krajowe wniosków o wydanie orzeczeń w trybie prejudycjalnym²⁷, oraz zachętą ze strony Rady do stosowania pilnego trybu prejudycjalnego w sytuacjach, gdy ma miejsce pozbawienie wolności²⁸, zawartej w art. 267 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

6. Sposób przekazywania pism

²⁶ Ten termin obejmuje czas niezbędny na przetłumaczenie wniosku przed jego rozpoznaniem.

²⁷ Dz.U. L 160 z dnia 28 maja 2011 r., s. 1, pkt 37: „[...] sąd krajowy mógłby, tytułem przykładu, rozważyć złożenie wniosku o zastosowanie pilnego trybu prejudycjalnego w następujących sytuacjach: w przewidzianym w art. 267 akapit czwarty TFUE przypadku osoby pozbawionej wolności, jeżeli odpowiedź na zadane pytanie jest rozstrzygająca dla oceny sytuacji prawnej tej osoby lub – w przypadku sporu dotyczącego władzy rodzicielskiej lub opieki nad dzieckiem – jeżeli właściwość sądu, do którego sprawę wniesiono zgodnie prawem Unii, zależy od odpowiedzi udzielonej na pytanie prejudycjalne”.

²⁸ Oświadczenie Rady załączone do jej decyzji z dnia 20 grudnia 2007 r., Dz.U. L 24 z dnia 29 stycznia 2008 r., s. 44.

Przekazywanie pism, zarówno wewnątrz Trybunału, jak w stosunku do stron i zainteresowanych podmiotów, dokonuje się drogą elektroniczną dzięki uruchomieniu „skrzynek tematycznych” poświęconych specjalnie wymianie pism związanych z pilną procedurą prejudycjalną.

Mimo iż od czasu wprowadzenia w Trybunał ogólnego systemu składania i doręczania dokumentów procesowych drogą elektroniczną²⁹ korzyści wynikające z tych „skrzynek tematycznych” dla szybkości postępowania, jakich oczekiwano, stały się względne, to jednak skrzynki te umożliwiły przekazywanie dokumentów dotyczących pilnego postępowania prejudycjalnego w odrębnym obiegu, będącym przedmiotem szczególnej i ciągłej uwagi, co przyczyniło się do zachowania stałej czujności przez wszystkich uczestników.

Okres referencyjny stanowił dobry okres przystosowawczy do wdrożenia przez Trybunał pilnego trybu prejudycjalnego. Umiarkowany napływ wniosków ułatwił stosowanie tego trybu bez wstrząsów, a to umożliwiło jednocześnie ocenę trudności związanych z tą procedurą, to jest obciążenie nie tylko wyznaczonej izby, ale również służb Trybunału, w szczególności służby tłumaczeń, sekretariatu i służby tłumaczeń konferencyjnych. Zachowanie tych samych sił i środków przy wyraźnym wzroście liczby uzasadnionych wniosków wiązałoby się ze znaczącymi wysiłkami na rzecz realizacji założonych celów i nie pozostałoby bez wpływu na załatwianie innych spraw.

²⁹ Decyzja Trybunału Sprawiedliwości z dnia 13 września 2011 r. w sprawie składania i doręczania dokumentów procesowych za pośrednictwem aplikacji e-Curia, Dz.U. C 289 z dnia 1 października 2011 r., s. 7.

Tabela 1

**Czas trwania postępowania w sprawach skierowanych do rozpoznania w pilnym trybie
prejudycjalnym**

Sprawa	Czas trwania (w dniach)
1. C-195/08 PPU Rinau <i>Sąd odsyłający: Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, Litwa</i> <i>Przedmiot: jurysdykcja, uznawanie orzeczeń oraz ich wykonywanie w sprawach odpowiedzialności rodzicielskiej</i>	58 ³⁰
2. C-296/08 PPU Santesteban Goicoechea <i>Sąd odsyłający: Cour d'appel de Montpellier, Francja</i> <i>Przedmiot: europejski nakaz aresztowania</i>	40
3. C-388/08 PPU Leymann i Pustovarov <i>Sąd odsyłający: Korkein oikeus, Finlandia</i> <i>Przedmiot: europejski nakaz aresztowania</i>	87
4. C-357/09 PPU Kadzow ³¹ <i>Sąd odsyłający: Administratiwen syd Sofija-grad, Bułgaria</i> <i>Przedmiot: powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich</i>	84
5. C-403/09 PPU Detiček <i>Sąd odsyłający: Višje sodišče v Mariboru, Słowenia</i> <i>Przedmiot: jurysdykcja, uznawanie orzeczeń oraz ich wykonywanie w sprawach odpowiedzialności rodzicielskiej</i>	64
6. C-105/10 PPU Gataev i Gataeva ³² <i>Sąd odsyłający: Korkein oikeus, Finlandia</i> <i>Przedmiot: europejski nakaz aresztowania i status uchodźcy</i>	/
7. C-211/10 PPU Povse <i>Sąd odsyłający: Oberster Gerichtshof, Austria</i> <i>Przedmiot: jurysdykcja, uznawanie orzeczeń oraz ich wykonywanie w sprawach odpowiedzialności rodzicielskiej</i>	59
8. C-400/10 PPU McB. <i>Sąd odsyłający: Supreme Court, Irlandia</i> <i>Przedmiot: jurysdykcja, uznawanie orzeczeń oraz ich wykonywanie w sprawach odpowiedzialności rodzicielskiej</i>	60
9. C-491/10 PPU Aguirre Zarraga <i>Sąd odsyłający: Oberlandesgericht Celle, Niemcy</i> <i>Przedmiot: jurysdykcja, uznawanie orzeczeń oraz ich wykonywanie w sprawach odpowiedzialności rodzicielskiej</i>	68
10. C-497/10 PPU Mercredi <i>Sąd odsyłający: Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), Zjednoczone Królestwo</i> <i>Przedmiot: jurysdykcja, uznawanie orzeczeń oraz ich wykonywanie w sprawach odpowiedzialności rodzicielskiej</i>	65
11. C-61/11 PPU El Dridi Hassen <i>Sąd odsyłający: Corte di Appello di Trento, Włochy</i> <i>Przedmiot: powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich</i>	77
12. C-155/11 PPU Imran ³³ <i>Sąd odsyłający: Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle-Lelystad, Nederlandy</i> <i>Przedmiot: prawo do łączenia rodzin</i>	/

³⁰ 50 dni, licząc od złożenia wniosku o skierowanie sprawy do rozpoznania w pilnym postępowaniu prejudycjalnym.

³¹ Ta sprawa została przekazana wielkiej izbie.

³² Ta sprawa została wycofana przez sąd odsyłający i wykreślona postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2010 r.

Przeciętnie	66,2
-------------	------

Tabela 2

Wykaz spraw, w których wniosek o skierowanie do rozpoznania w pilnym trybie prejudycjalnym został oddalony

	Dalsze postępowanie
1. C-123/08 Wolzenburg <i>Sąd odsyłający: Rechtbank Amsterdam, Niderlandy</i> <i>Przedmiot: europejski nakaz aresztowania</i>	/
2. C-261/08 Zurita García <i>Sąd odsyłający: Tribunal Superior de Justicia de Murcia, Hiszpania</i> <i>Przedmiot: kodeks graniczny Schengen</i>	/
3. C-375/08 Pontini <i>Sąd odsyłający: Tribunale di Treviso, Włochy</i> <i>Przedmiot: nie należy do dziedziny objętej pilnym trybem prejudycjalnym</i>	/
4. C-261/09 Mantello <i>Sąd odsyłający: Oberlandesgericht Stuttgart, Niemcy</i> <i>Przedmiot: europejski nakaz aresztowania</i>	/
5. C-264/10 Kita ³⁴ <i>Sąd odsyłający: Inalta Curte de Casație și Justiție, Rumunia</i> <i>Przedmiot: europejski nakaz aresztowania</i>	/
6. C-175/11 HID i BA <i>Sąd odsyłający: High Court of Ireland, Irlandia</i> <i>Przedmiot: statut de réfugié</i>	/
7. C-277/11 MM ³⁵ <i>Sąd odsyłający: High Court of Ireland, Irlandia</i> <i>Przedmiot: statut de réfugié</i>	Traktowanie priorytetowe
8. C-329/11 Achughabian <i>Sąd odsyłający: Cour d'appel de Paris, Francja</i> <i>Przedmiot: powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich</i>	Postępowanie przyspieszone ³⁶

³³ Ta sprawa została umorzona postanowieniem z dnia 10 czerwca 2011 r.

³⁴ Ta sprawa została wykreślona w następstwie cofnięcia jej przez sąd odsyłający.

³⁵ W tej sprawie sąd odsyłający dwukrotnie zwracał się o zastosowanie pilnego trybu prejudycjalnego; wnioski te zostały kolejno oddalone.

³⁶ Zobacz postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 września 2011 r. (w szczególności pkt 9–12).

Tabela 3
Czas trwania niektórych etapów postępowania

Sprawa	Okres między złożeniem wniosku a wydaniem decyzji (w dniach)	Czas trwania procedury pisemnej (w dniach)	Okres między doręczeniem pism a rozprawą (w dniach)	Okres między rozprawą a zajęciem stanowiska przez rzecznika generalnego (w dniach)
1. C-123/08 Wolzenburg	12			
2. C-195/08 PPU Rinau	1	17	10	5
3. C-261/08 Zurita García	6			
4. C-296/08 PPU Santesteban Goicoechea	4	15	13	0
5. C-375/08 Pontini	3			
6. C-388/08 PPU Leymann i Pustovarov	6	19	33	0
7. C-261/09 Mantello	6			
8. C-357/09 PPU Kadzow	15	15	18	14
9. C-403/09 PPU Detiček	7	16	21	2
10. C-105/10 PPU Gataev i Gataeva	5	15		
11. C-211/10 PPU Povse	8	15	11	2
12. C-264/10 Kita	11			
13. C-400/10 PPU McB.	5	16	19	2
14. C-491/10 PPU Aguirre Zarraga	9	18	17	1
15. C-497/10 PPU Mercredi	10	17	8	5
16. C-61/11 PPU El Dridi Hassen	7	17	15	2
17. C-155/11 PPU Imran	3	21		
18. C-175/11 HID i BA	19			
19. C-277/11 MM	16 (10 ³⁷)			
20. C-329/11 Achughbabian	12			
Przeciętnie	8,3	16,75	16,5	3,3

³⁷ Dotyczy drugiego wniosku o zastosowanie pilnego trybu prejudycjalnego.

Tabela 4
Udział państw członkowskich
(innych niż państwo członkowskie, którego orzecznictwu podlega sąd odsyłający)
w procedurze ustnej w sprawach skierowanych do rozpoznania w pilnym trybie
prejudycjalnym

Sprawa
1. C-195/08 PPU Rinau <i>Niemcy, Francja, Łotwa, Niderlandy, Zjednoczone Królestwo</i>
2. C-296/08 PPU Santesteban Goicoechea <i>Hiszpania</i>
3. C-388/08 PPU Leymann i Pustovarov <i>Hiszpania, Niderlandy</i>
4. C-357/09 PPU Kadzoew <i>Litwa</i>
5. C-403/09 PPU Detiček <i>Republika Czeska, Niemcy, Francja, Włochy, Łotwa, Polska</i>
6. <i>C-105/10 PPU Gataev i Gataeva</i> ³⁸
7. C-211/10 PPU Povse <i>Republika Czeska, Niemcy, Francja, Włochy, Łotwa, Słowenia, Zjednoczone Królestwo</i>
8. C-400/10 PPU McB. <i>Niemcy</i>
9. C-491/10 PPU Aguirre Zarraga <i>Grecja, Hiszpania, Francja, Łotwa</i>
10. C-497/10 PPU Mercredi <i>Niemcy, Irlandia, Francja</i>
11. C-61/11 PPU El Dridi Hassen <i>/</i>
12. <i>C-155/11 PPU Imran</i> ³⁹

³⁸ Cofnięcie sprawy przez sąd odsyłający dotarło do Trybunału przed rozprawą.

³⁹ W tej sprawie rozprawa nie odbyła się; sprawa została zakończona postanowieniem o jego umorzeniu.